

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrínyi-utca sarlán, Iső omelet.

hova minden a lap szerinti részlet illő közlemények intézendők.
Kéziratok nem adódnak vissza.

Felolvas szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdájára Zomborban.

hova az előzetesek és minden a lap anyagi részlet illő közlemények intézendők.
és ezek díjat fizetendők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előzetesi árak: Egész évre 8 ft — Félévre 4 ft — Negyedévre 2 ft.
Szeptemberi árak: Egész évre 6 ft — Félévre 3 ft — Negyedévre 1,50 — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:
Vasárnap és esütőrtökön.

Az influenza.

Ország-szerte dühög egy járvány, melyről csak azt tudjuk, hogy Oroszország a fészke és hogy onnan kiszabadulva — mint a Pandora szelencéből a gonosz szellem — az egész világot átjárja.

A szegény nép védtelenül áll e sötét, ismeretlen ellenségével szemben. Az egyedüli fegyver, melylyel sikeresen megóvhatók magunkat az influenza pusztításai ellen, a kórházak volna. hol a legszegényebb is gondos ápolásban részesülhetne betegsége letolyása alatt.

Ámde fájdalom, ép e tekintetben olyan kezdetlegesek a mi viszonyaink, hogy a kultúra alantasabb fokán álló nemzetek is fejlettebb közegészségügyi állapotokkal díszkedhetnek.

A belügyminiszter csak a múlt hetekben mutatott rá ezekre a sebekre és programjának egyik főpontjál az egészségügy rendezését állította oda.

Hogy a belügyi kormányzat emez ágazata milyen fontos, azt csak most látjuk be teljes alaposítással, mikor a nép ezreit átkos betegség ágyba dönti, megdermeszve a kenyérkereső karokat, melyek családokat el-tartani voltak hivatva.

S e gyözetlen ellenséggel szemben tanácstalanul állunk és minden amit teszünk, összesen abban áll, hogy kezünkért tördelve kerjük az eget, hogy fordítsa el tőlünk a veszedelmet.

Pedig vész idejében tudvalevőleg eszelekedni kell, megkettőzött erővel és gyors elhatározással, nem pedig gonyaszkodni, mint a tekuős béka, mely lomhán a frissítő esőt várja.

Ha nagyobb községeinkben köz-kórházak volna, semmitféle járványos betegség sem követelne annyi áldozatot, mint így. Mert hiszen ismeretes, hogy a járvá-

nyos betegségek főleg azért terjednek, mert maguk a betegek hordják egy helyről a másikra. És ez a tapasztalati tény főleg az influenza-járványnál érvényesül szomorúan. Itt a szegényebb sorsu betegek, kik a magánápolás költségeit el nem viselhetik, betegesen járnak-kelnek az utcán, hivatalban, munka után stb. és viszik magukkal a fertőző anyagot, mely gyakran az egész kö. nyezetet megmetélyezi.

Járványos betegségekkel szemben a kórházak az emberiség valóságos mentővárai; az emberiségnek nyújtanak ótatmat, kiknek a bajjal már meg kell küzdeniök, hanem azoknak is, kik még távol állanak a betegségtől.

De van egy más oka is, a mi szomorú egészségügyi állapotunknak és erre ép most igen alkalomszerűnek látszik rámutatni. Értjük ez alatt az orvosok esekély számát. Hogy félre ne értesünk, mindjárt sietünk hozzátenni, hogy nem azok számát keveseljük, a kik az orvosi gyakorlattal foglalkoznak, mert e tekintetben valóban neveltséges volna panaszkodni, hanem keveseljük a számát a hivatalos orvosoknak: a megyei kerületi, járási orvosoknak.

Egy háromszázezer lakost számláló megye élén egy főorvos áll és mellette alig egy pár kerületi orvos. Ugyan kérjük: eleget tehet-e hivatásának az ilyen orvos még a legnagyobb lelkiismeretesség mellett is? vagy nem képtelenség-e azt követelni, hogy járványos időben egy orvos szolgálja a közegészség ügyét egy 50—60.000 lakossal bíró közigazgatási járásban?

Mindent összevetve, valóban csak ismételtelhetjük, amit a belügyminiszter programbeszédének benyomása alatt írunk: vajha Magyarország lakossága is fölismerne már egyszer a közegészségügy fontos jellegét és igyekeznék karöltve a hivatalos tényezőkkel mindent

elkövetni, hogy ez az égető kérdés mielőbb kielégítő megoldást nyerjen.

F. A.

„Éden“-színház Budapest.

Akár mily mértékben fejlődjék Budapest — rohamosan vagy lassan — be kell következnii annak, hogy egy fényes nagyszabású téli mulató helye légyen. Ez a mulató hely lehet cosmopolita jellegű: lehet magyaros jellegű: az üzleti tekintetből mind egyforma tekintet alá fog esni. Sikertüni fog mindenképen, mert a mai korszellemben benne él ennek a csirája.

De ami az üzletnek mindegy, az tán nekünk magyaráz gondolkodóknak még sem egészen mindegy, s most, a mikor a negyedik színházat elhamvasztotta a tűz semmi kétségünk nem támadhat az iránt, hogy egy negyedik színház fog sikerülni, még pedig nem egyszerű hanem terjedelmes alakban.

Az idő olyan vajdúnak látszik, hogy ikreket várhatunk egy nagy orpheum és egy német Vaudeville-színház alakjában.

Hogy milyen jövő várhat rájuk Magyarország metropolisában, annak én se jó, se rossz prófétája lenni nem akarok, mert a mit már mondtam, a korszellemben benne él a csirája.

Ennek az ikerestvér ideálnak a megvalósulása nekünk csak annyit fog ártani, mint a meennyit az általam tervbe vett „Éden“-színház eszméjének megvalósulása amannak arthat, annyi az egész, a miért én az „Éden“-színház eszméjét kipattantottam Magyarországi közönség és a közvélemény elé; ha elejtetik az eszme valóságná, hogy a másik kettő megvalósul, ez ha felkaroltatik, megvalósítom az „Éden“-színházat úgy, hogy ki lesz kerekítve Budapest a szinkázkerés kerek 50 esztendőre.

Az „Éden“-színház eszméjét illetékes helyeken nagyjából már megismerttettem, ezuttal annak üzletszerű oldalát van szerencsém megvilágítani addig is az alábbiakban, míg az eszme egy lépéssel előbbre fog haladni.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Egyedül . . .

Egyedül, ezáltal bolyongok
Lombsátoros ligetben én.
Mindenfelől ekes virágok
Edes illata tör felém;
S hogy felédit az illat engemet:
Ah! új remény dagasztja koblémet.
Virágok közt, bokor tövében
Dalos madárnak fészke van;
Párjával mintha versenyezve
Csattogná virág, boldogan;
Bokrok tövében dal, virág terem,
Kiesny kunyhóban boldog szerelem!
Ne esüggdj édes! enyhe fészek.
— A melyről annyit almodánk —
A nagy világ örök zajától
Elrejtve szintén vár reánk.
Hol illatos virág, lágy dal terem
És boldog, édes, örök szerelem!

Holdvilágos . . .

Holdvilágos, esőndes alkony . . .
Minden alszik mélyen,
Csak a szellő játszik még a
Falomball szeliden.
Titkos hangon elusogja
Edes szű szerelmét,
Sorra — sorra eszokolgatja
Rिंगó levelkét.
— Edes szellő, piezi szellő
Oh! boesáid le szárnyad:
Lágy, szárnyadon bús sóhajom
Édesemhez szállhat . . .

Holdvilágos, esőndes alkony . . .
Minden alszik mélyen,
Csak a panaszos esalognánynak
Zeng dala a légben.
Zengi csak zengi csak zokogó dalt
Itt e nyugvó tájon.
Hej! hogy az én vérző szívem
Egyedül ne fájjon.
S vig dalodban sóhajtam,
Halkan vidd hozzája:
Hadd tudja meg: érte viraszt
Szívem minden vágya!

Samil.

Gróf Csáky Albinné otthona.*)

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tisztelt Szerkesztő ur! Ön néhány sort kíván tőlem a „Hét“ „Salon-élet“-ének írója felől. Kívánsága nagyon megtisztelő rám néve, de tartok tőle, hogy csalódni fog. Ön bizoyára azt várja, hogy olvasóját a főváros egy modern épületének puha szőnyeggel borított eszevő fülkéjében hangulatos láng mellé telepítem, a hol ringó szék, kerevet, párolgó tea kőt le s a hol mindenként fölött az a ritka elem uralkodik, a mely ezekbe az élettelen holmiba életet lehel. Szerkesztő ur, ön nem jó helyen kereskedik. Én a fővárosban ilyen zugot nem ismerek. Nem mintha nem lenne annak itten hirdomója se, hanem mert magam is tollforatónk azon spleenes alakjai közé tartozom, a kiknek a salon, idegek révén, tiltott gyümölcs. Engedje meg, hogy vidékre vigyem önt olvasóival, a mi persze ebben a borongós időben nem nagyon elie s az évad szempontjából a szerkesztőnek se valami kedves dolog. De hát én nem tagadhatom meg önmagamat. Teljes életemben örök emlékeztet. Most is emlékezni fogok.

Jó sorsom a nyáron erdővidékre vetett és gyakran megfordultam egy régi kastély barátságos falai között. Szepest-Olasztól erdős emelkedők mentén egy kis órai ut völgykatlanba visz, a melybe egyfelől a szepesi vár romja tekint le, másfelől meg a Branyiszko vet őrszemét. Ennek a redgyéves környezetnek a központján fekszik az a régi kastély parktól övezve és szabad kilátás-

A „Hét“ első számából.

sal a büszke romokra. Ott van a „Salon-élet“ írójának otthona s a ki képet kíván egyéniségéről, annak Szepes-Mindszentre kell beköszöntenie, mert a grófnét igaz valójában ott leli „otthon“. Mások nyaralni járnak falura s haza jönnek a fővárosba télire, a a grófné hazamegy nyárra s beszállásolja magát ide télire. Ebben rejlik egyik alapjellemvonásának a kulcsa. Szereti a természetet. A fa, növény virág az ő eleme. Kora reggel parkjának gazdag flóráját gondozza finom műzslésű kezével, a házi gondok után a kert egy hívogató sátrában az irodalom valamely értékes terméke köti le, deután meg ismét csak a természetnek áldoz, a melyről sokat tudának reggeli a közeli hegyek. Rá nézve nincs távol, nincs magasság és meredek. Kitértő turista, a ki könnyen küzd le a göröngyöt s ér el olyan eszesokot, a melyekre a főváros elpuhultjai álomkban se mernek gondolni.

A ki a természetet szereti, az rendszerint fogékony minden szép, nagy és nemes iránt, annak lelkeben poézis, művészet, irodalom is viszhangoz hűrokra lel. Soha sem láttam annyira elemében a „Salon-élet“ íróját, mint mikor egyszer a véletlen a szellem munkáisaiból egész kolóniát hozott össze a mindszentli kastély vendégszerető falai között. Elvezetett ideztem vissza emlékembe magam is az ösök komor képeitől diszlo nagy terem jobboldali benyílját, a hol nemeses kandalló árszert melegt sziporkázó fényetől, a mely a szellemet, kedélyt, lelket honosítja meg a kerevetek között. A jobboldali salon a ház úrnőjének bírodalma. Ott láttam a teljes arklodásában, mikor egyszer a bohème elem minden fájából vetett oda a szelözrsa egy-egy hirdomót.

Oda került az a zongora-gróf, a ki félkezével legyőzte az orosz ezért engem pedig bámulatba ejtett előttem teljesen ismeretlen talentumával. Nemeses zongoráz és versel, hanem delejez és énekel is. Egy pár ideges mediumot egész önkívületig hozott, s aztán bemutatatta magát mint Palauz rivalisa. Couplet-eket igazán valóságos bájjal énekel. Aztán odakérlett egy festő-kölönc, a ki-ről egész mondatok jár ott a vidéken. Egy főlofőztró, a ki két ezelnak él. Művészi hivatásának első sorban, másodsorban meg annak, hogy mikor lehet az emberi szükségletek igényeit a legcsekélyebbre szorítani. Kimondhatatlan szabású öltözöt visel, utazza a világot, mátha nélkül, egy szál kabátban. Egy szürke szinűket kedvelő, szótlán alak, a kinek oldalán meg egy rózszaszinben látó

E színháznak üzleti része biztos alapra fektethető akkor, ha nagyszabású alkotásnál fogva minden színházi vállalat fölé fog emelkedni.

Nem úgy értendő ez, hogy fényben és pompában uszszék ott minden, hanem úgy, hogy az alapjában véve mint vállalat olyan legyen, hogy se magánosok, se más vállalkozók könnyű szerrel concurrentiát ne csinálhassanak.

Nagy tőkebefektetés nélkül ez el nem érhető, nagy tőke nélkül az a vállalat hiábán való faradás volna.

Az általam czélezott „Éden”-színház eszméje ott kezdődik, a hol a vállalat megfelel a nagyszerűségnek. Egy bizonyos határon túl lehet az fokozni, hogy nagyszerűbb legyen; de ha csak egy kis foka látszanék a kisszerűségnek, akkor el kell ejteni az eszmét végképpen, mint nem életrevalót.

Az „Éden”-színház consortumának anyagi ereje fogja megmérni azt, ha valjón hol kezdődik a vállalat nagyszerűsége.

Kiindulaskor ezt kell irányadóul venni, különben ha nagy tőkére szűkség nem volna, e vállalatot egy magános ember vehetné a kezébe.

E vállalat tőkéjének kérdése két lényeges kérdésen fog megfordulni. Ha elsőrangú helyen fog fölállítani, vagy ha másodrendű helyen fog elhelyeztetni, mindkét helyen megfelelően az a nagyszerűségnek avval a különbözettel, hogy a milyen arányban fog emelkedni az elsőrendű helyen való építési költségek több kiadása ép oly mértékben fog emelkedni az épület üzleti értéke.

Igy viszont csökkenni fog ennek anyagi értéke üzleti szempontokból, ha a vállalat másodrangú helyen fogja elhelyezni az „Éden”-színházat. Ez azonban nem áll utjában annak, hogy az elsőrendű helyen, nemkülönben a másodrendű helyen az „Éden”-színház nagyszerűségéből veszítsen, vagy hogy az azért egyformán nagyszerű lehessen mindkét helyen.

Az „Éden”-színház üzleti czélokkal összekötött vállalat lesz, a mely a befektetett tőke arányában részvényeseinek kielégítő hasznót fog hajtani, s e mellett a vállalat üzleti forrásaihoz hódítja a közönséget. Itt felmerül az a kérdés, hogy mi módon? Ezt azonban nem tartom most szükségesnek föltárni. A ki külföldön járt, az megtalálhatta minden ország fővárosában a színházi üzletek, s a hol csak ilyenek vannak, a legsilányabb orpheumoktól és tingeltangelektől kezdve mind prosperálóknak olyan mértékben, mint a milyen mértében a tőkebefektetéstől várni lehet. Menjünk bárholva, azt fogjuk találni, hogy az üzleti czéllal egybekötött hivatalos vállalatok naponta nagyobb tért hódítanak elhibázhatatlanná: s ez az oka, hogy mielőtt nálunk Budapesten ezen biztosra vett vállalatot mások létesítenék, nekem, ha egyebet nem is, de legalább is kísérletet kell tennem egy ilyennek létesítésére. Különben egy évi mulasztás elég lesz rá, hogy idegen pénzzel, idegen emberek, idegen izléssel, idegenszerű eszközökkel létesítik ezt a vállalatot, a mely vállalat elhibázhatatlannal sikerülni fog.

Az idegenek megpróbálkoznak egy Vaudeville színház létesítésével, a melyben idegen nyelven előadások fognak tartatni.

Ez idegenek egy monstre-orpheumot óhajtanak létesíteni egy üzlettel összekötött módon. Ennek létesítése oly előrehaladt istádiumban van, hogy már csak idő kérdése.

fiatal szöke francziásan könnyed írót jutott, — élénk eszegeése révén a hölgyek kedvence. Őt a „Hét” szomorúságára most valahol az afrikai partok hullámhátján köti izgó-mozgó hajlama. Képviselője akadt a vonós hangszerek is a fővárosi quartettnak azon rokonszenves alakjában, a ki búrjaival gyakran érint belső hűrokat, s vele volt egy Parísból mostanában hazatértült zongoraművész társa, és mindezekhez az áhítatos környezetből kikerült még egy egy titkos írógató is.

A családias jótékony fészkei, a mindszenti kastély jobb-oidali fogadója egész műzsa-tempomná változtatta ez az invazió, a melynek élítő központját azonban ekkor is épp úgy a ház úrnője képezte, szellemen, finom modorával, mint mikor kizárólagosan övéi köré gyűlnek ott annak a barátságos szobának hívogató fülkéiben. A szellem lélköre reá nézve kétszeresen élítő elem, de van egy másik kör a mely meg boldogságának forrása lüsz ér őta. Eriem családját, a melynek odadogad el. Mint hívos valóságos jánnyással eszűg maduzon a mi férjét érdeklő a nő hivatását igazi nemes értelemben fogva fel. Sikere öröm neki, levertsége bánat rá nézve s éleslátásával, gyengéd női érzékével nehéz kérdésekben is értékes tanácsadó. Mint anya kiterjedt nagy családjának gondos és szerető nevelője. Gyermekiel körében a komoly ismeretek utáni törekvés háziás egyszerűséggel találkozik. A mi otthon szeretetét illő, példányképp lehetne föllátni az egész családot. Valóságos rajongás köti őket a mindszenti telep minden rögéhez, a mi fölött én éppesett sem eszadokozom. A száz éves nagy kastélynak-ők adták meg azt a bizonyos kimondhatatlan valamit, a mi a riedeg falat meleggé, a nyomott légkört tisztává, a némaságot beszéltető teszi. Ők bevették oda a lélek melegét, kímélt meg a ház tőze körül gyönyörű parkot termették. Aztán meg az isten is segítségükre jött egy kisiskolát. Ha valaki színtekint a kastély förtékeségét, költeményt olvas a természet képéből s kultúrára buzogtatás is.

Itt, ebben a környezetben élte le a „Salonét” írója életének fele részét s a természetfél nyert szép tulajdonságait itt föllökte, a család és a költészet tisztá légtörében nemes és finomult magaslata.

Végez, tisztelt szerkesztő ur és névtelen azon sikerűvel, hogy költőt, művészt, mintá-esaládfőt sikerült önnek a „Hét” számára munkatársul megnyerhetni egy személyben. u. s.

Az „Éden”-színház lemondhat arra, hogy mind e kérdéseket ellensúlyozza s hogy ellensúlyozhassa, nagyszabású alapra kell azt fektetni.

Ez átlal nines föltétele az, s hogy ugyanazon módokat alkalmazzuk, a mit a külföldiek, s hogy ép olyan eszközökkel vagyis idegen eszközökkel eszeréljük föl vállalatunkat vagy művészületünket, hanem az, hogy saját eredeti intencióink érvényesítésén abban, s legyen az minden ízében a magyar fővároshoz méltó s hivatását magyar irányban betöltő intézmény.

Azért hibásan tennék azt, ha egy minden ízében cosmopolita irányú üzletért feladnók nemzetiség intenciókat, ha az, az üzleti czélt biztosítani is látszólag, mert ez nemcsak, hogy nem lehet czélunk, hanem az olyan üzletet csakugyan át kell engednünk az idegeneknek, a kik e téren nálunk gyakorlottabbak.

Az általam czélla vett „Éden”-színház nem lesz követője az orpheumoknak, hanem ellenlábas. Nem lesz concurrens a komoly színházainknak, hanem kiegészítője lesz annak, a mi komoly színházak, concert-termek, és az ezektől messze eső orpheumok és tingeltangelek közé ékelődik, betöltése lesz egy nagy hőzagnak, ahoza Vaudeville és az orpheum-féle két vállalat beekelődni kíván.

A színi irodalom és zeneirodalom újabb termékei, a szavalo és ének-művészet, a tánc és látványosság fogják felváltani egymást.

Az „Éden”-színház üzleti vállalat az a művészeti eszközt fogja felhasználni mint vonzerőt, ezen művészi eszköz körül kell csoportosulnia mindenk, a mi a mulatságra, szórakozásra szolgál.

Az „Éden”-színházban előtöltő néhány óra a látogató közönséget a legkiegőztőbb kedvességekkel fogja elárasztani. Egységes látványosság lesz az egészben veve és látványosság lesz az részleteiben.

Az üzleti része az „Éden”-színháznak fölöle magába sok üzleti ágat. Maga a színház, mint egyik fő vonzerő, ez üzleteket egy csoportosítja maga körül, hogy ez által mindegyik üzleti ág biztosítva lesz.

Ezeknek egységes adminisztrációjában fog összpontosulni az anyagi siker, mert az „Éden”-színház minden legkisebb helye és tere értékesíthető lesz.

Ennek mikéntje későbbi feladat tárgya, azaz a részletek tárgya lesz.

A találekönység fogja azt megoldani.

Újabb időben a gyakori színházegések és hosszú tapasztalás megtanított már minket arra is, hogy egy színház tűzbiztonsága és színpadaink berendezése mily fontosságot képeznek. Az övöréndszabályok és az építési szabályokhoz kötött föltételek miatt oly színházak építettek manapság, hogy ha minden követelményeknek eleget tenni óhajtánk, egy oly tőkét képez a színházakban maga a színpadi berendezés, a mely mítssem jövedelmez és pénzt emészt.

Az „Éden”-színház e tekintetben oly újítás alapján fog berendeztetni, a mely 100,000 frt vagy még több különbözettel fog tenni, a mi e vállalatnak előnyére fog lenni.

Nagy vonásokban előadtam az „Éden”-színház alapeszméjét. Ebből látható, hogy e vállalat se kisszerűséget, se kényszerűséget nem föltételez, hanem hogy ez nagyszabású igényeket támaszt minden tekintetben.

A pénzbefektetésben, az eszme keresztülvitelében és annak leendő szervezésében és vezetésében. Ha az eszme életrevalósága bízalomra fog találni, egy a consortium megalakulása küszöbén állunk, de közel állunk ahoz is, hogy idegen vállalatok más természetű intézményt létesítsenek.

P. Odry Lehel.

Előfizetési felhívás „ZOMBOR és VIDÉKE” 1890. évi KILENCZEDIK ÉVFOLYAMÁRA.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 frt.
Félévre	4 frt.
Negyedévre	2 frt.

Néptanítók számára:

Egész évre	6 frt.
Félévre	3 frt.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

Megyei s helyi hírek.

* **Kinevezés.** A bulkeszi postamesteri állásra Löw Frigyes ottani könyvelő nevezettet ki.

* **Népiskola.** Az előadások a járványok folytán bezárt népiszkolai osztályokban jan. 13-án veszik kezdetüket.

* **Meghívó.** A zombori felsővárosi öregegyesület 1890. február 2-án d. u. 3 órákor bizottsági, és 4 órákor rendes közgyűlést tart helyiségében, melyre a tagok meghívotnak. A közgyűlés tárgya: 1. részleges tisztújítás; 2. esetleg beérkező indítványok tárgyalása.

* **Hallomások szerint** a népkör megvette a Morber-féle házat, a mely különösen annak kerti helyisége folytán teljesen kielégítetheti a tagok igényeit. — Gratulálunk a „Népkör”-nek e vételhez!

* **Tanítválasztás.** Feketehegyen ev. tanítvá Kintler Árpádot választották meg.

* **Közgyűlés.** A hódásági polgári kaszinó folyó hó 6-án tartotta meg rendes közgyűlést. Az egytel mult évi működését és állapotát föltűntető előki jelentések idománál vétetven, a tisztújítás a következő eredményt ajtette meg. Előki: Kert Ferenc, előki: Bunter Ferenc, jegyző: Schwenner Jakab, penztáros, Schmeider Ferenc, könyvtáros; Schwendner József, ügyvez; Skudlity Ede.

* **Jegyzőválasztás Petrovosszellőn.** A Gombos Béla fölszolgárió elnöklete alatt működő képviselőtestület egyhangulag Szaterevits Jenőt választotta meg rendes ügyvezővé.

* **Segédintőválasztás Bulkeszen.** Bulkeszen a betegeskedő tanító mellet segédintőit állomást rendeztetettek 300 frt díjjal. Erre Klug Gyula, az ígélő áll. képezdőben kitűnő sikerrel vezetett tanító pályázott, ki meg is lett választva.

* **Csöd.** Csödöt mondott Hirschler Laura, be nem jegyzett divatárúsné, Baján.

* **Halálhözás.** Milassin Jakab járásbíró neje született Kiss Mária elhunyt e hó 5-én, 48 éves korában, Szabadján.

* **Dalstély.** A zombori népköri iparos dalárda saját penztárának javára f. evi február hó 1-én a Vadászkiért helyiségében dalstélylyel egybekötött táncszámmal tart.

* **Színházi hír.** Holnap, vasárnap Abonyi Lajos enykes népszínműve: „Magdusa öröksége” körül színter itt először. — Hétfőn, f. hó 13-án, lesz a közönség kedvenceinek Halma, a nének putalójátéka, mely alkalommal a „Salonét” Könti ú. közkedőesztéig opteretje körül színter. Hisszük, hogy ez alkalommal is meg fog talni a színház közönségét, a melynek élvezeti estét fog nyitani Jozsi — a szedőgyerek.

* **Hymen.** Schrammel Janos tusakalmánfalvi tanító eljegyezte Bulkeszen Kraemer Tinka kisasszonyt.

* **A bajai kath. legény-egylet** f. hó 19-én hangversenyyel és színi előadással egybekötött táncszámmal rendez.

* **Halpapriskás.** Apatinán január hó 18-án este 8 órákor a kereselő egytel az „András”-féle vendéglőben Herezzenberger nekara által vezetett táncszal egybekötött halpapriskás rendez, melyre az apatini nagyerdőm közönség egy a vidékiek tisztelettel meghívotnak. Egy tereik ára 1 frt 20 kr.

* **Új lap.** Zentán „Utász” cziművel folyóirat indult meg, mely a kereselői érdekeket kívánja szolgálni. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Felsőis szerkesztő Scheinberger Dagobert.

* **Eljegyzés.** Dr. Löwy Samu orvos, eljegyezte Kohn Laura kisasszonyt, Kohn Pálóp nagykereskedő leányt, Újvidéken.

* **Hangverseny.** Az ország. vörös keresztgyulett szabadkai főke a hó 11-én a szabadkai városi színházban hangversenyyel egybekötött táncszámmal rendez.

* **Árverések.** Jan. 22-én Nagy Antal ing. Csonoplyán. — Febr. 26-án Morokvasi Bazilán ing. Zombor.

* **Késik az obsit.** Azok a kiszolgált katonák, kiknek hadkötelezettségi idejük a mult év végével lejárt, nem kapták meg az obsitot névkör, mint az oddig szokos volt. A késedelemnek az az oka, hogy a népkölelési törvény az obsit szövegét is megváltoztatta. Most késztetik az új obsitias leveleket, melyekbe már népkölelési kötelezettség is bele van írva. Az új obsitokat valószínűleg csak májusban osztják ki.

* **Hymen.** Szabadkán Bachrach Henrik földbírtokos jegyben ár Halbróhr Ilonka kisasszonyt.

* **Szerencsétlenség.** Szabadkán Sztrafonó Zsigmond vasuti fekezőt egy tartaké mozdony elütötte és jobb lábát annyira összezúzta, hogy azonnal amputálni kellett.

* **A pestmegeyi bál.** A farsang legnagyobb és legfényesebb mulatsága, ez idén utolsónak marad, de csak a megtartás időjére nevez, mert hogy a teljes siker s a kellemes visszamelegzőkészek tekintetében újra és ismét első lesz, ehöz régi hírneve után kétség nem férhet. A farsang utolsó feleében február 11-én tartatik meg, azért új kezes, hogy a trónörökös halála okozta gyász-évi az időre letelvény, a főnemesség, valamint a magas rangú polgári és katonai méltóságok a báiban inkább résztvevessenek; másfelől pedig azért, hogy a most nem kevésse rettegett influenza akkor remélhetőleg visszavonulván hazájába; mise tartása vissza fejtvevételében a jól megtartott bálokon annyira látnyú intelligentiát. A bál előrelátatolag most is országos jellegű lesz; megtartására vonatkozó s biztos forrásból merített hírnk szerint azt hisszük, jó fogadtatásban részesül a farsang köreiben.

* **A bezárni takarékpénztár igazgató-tanácsa** a következő jelentést adta ki az 1889-iki üzletéről: Tisztelt közgyűlés, Intézetünk üzletkötében az 1889. évfolyamán kifejtett működésünkről a jelentésünkhöz csatolt zarszmadási táblázatokban van szerencsénk beszámolni. Kínatásaink intézetünk minden jelentősebb üzlet ágában öröndetes emelkedést mutatnak, egy forgalmi mint nyerevény tekintetében is. A nemzetközi pénzpiacon a fölfolyt üzletvél második feleében beállt penzszűke — betét állományunk tetemes gyarapodása folytán nem kényszerített arra, hogy példalog kölcsönökkel és váltó leszámításkunkal a mult évben alkalmazott méltányos kamat labat felemeljük, s miután betét állományunk napról-napra gyarapodik, remélhetőleg közelebből ama kedvező helyzetbe jutunk, hogy a váltó visszleszámítolási üzletágat a lehető legszűkebb korlátok közé szoríthatjuk. — Ide vonatkozó törekvésünkhöz már is jelt adnk azáltal, mivel a folyó evi váltó visszleszámítolási egyenlegünk mintegy 6000 forint alacsonyabba a mult evi időszaki egyenlegénél. Az intézetünk által alakított kölcsönös segélyező-szövetkezet nemesek helyben, hanem a környékben is folyton folyvást nagyobb tért hódít és foglal el. midőn tisztelettel bejelentjük, hogy intézetünk ezen üzlet ágára, illetőleg a III-ik csoportra a mai napig 1000 törzsbetétetél már is több jegyzetettel, tisztelettel felemlítjük, hogy a nagy közönség bizalmának és fokozatosan növekvő érdeklődésének ében tartására kiváló gondot fordítottunk a multian és ezt tenni akarják a jövőben is, mert nem a minél nagyobb osztalék fizetésére való keszegettes, hanem a tiszta és azáltal önszegélyezési eszme lobog lelki szeméink előtt. — A fölfolyt üzletvél végéig összesen mintegy 600 darab, kötvényre 40 000 forintot megközelítő összeg volt elhelyezve 6-8% kamatozás mellett a szövetkezeti tagok között, a kamatok befizetése körül ezen üzletvél végével is sikerült feltett czélunkat elérni azáltal, hogy kamat hatrales szövetkezeti tag nines. Egyebekben tevékenységünknek főbb vonásában a következő számadatok tárgjak fel. — Leszámítottunk 1889. év folyamán 390 174 90 értékű váltókat, lezártuk ezen üzletvél 1889. év végével 129886 28, egyenleggel. — Jelöllog kölcsönöket utalványoztuk 2600 frt erejűg, mely üzletágat 1889. év végével 14295 frt egyenleggel zártuk fel. — Visszleszámítolási alba hoasztottunk 95900 frt értékű váltókat, mely üzletágat 1889. év végével 15500 frt egyenleggel zártuk fel. — Takarékpénztári betétünk mult 1889. év folyamán 92092 07 kr. mely üzletágat hozzáadva a fölkészített kamatok 25545 48 krnyi összegét 1889. év végével 86638 63 kr. egyenleggel zártuk fel. — A nyerevény és vesztesség számlán kiütöttet 4931 18 krnyi tiszta jövedelem forrásztására nézve alapszabályaink 16. §. b) pontja és illetve 35.

